

Documento distribuído por
 culturagalega.org

Un poema de Juan Vicente Martínez Quelle

Reproducimos a continuación un poema de Juan Vicente Martínez Quelle publicado na revista *Labor Gallega*.

- *Labor Gallega*, A Habana, 15 de maio de 1916.

CONSELLO DA CULTURA GALEGA
Arquivo da Emigración Galega

Rúa Galeras, 13 / 15705 Santiago de Compostela / A Coruña
Tel: +34 981 557351 / Fax: +34 981 582985 / aemigracion@consellodacultura.org

NOVAS LIRAS

Ont'as cordas que tiñan as liras
d'os nosos poetas
eran feitas de fibras sensibres
tecidas por fadas
de máxicos dedos.
Ó pulsálas soaban as cordas
melosiñamente
e faguían q'os nosos peisanos,
sempre adormecidos,
vivisen morrendo.
A morriña cebábase fera
nos nosos labregos
e namentras se vía apertado
por trabucos, preitos,
caciques e cregos.
Durmindo e soñando, letárxicamente,
o pobo gallego
conta se non daba
das treidoras feras
que, con rabia louca
roíanll'o peito.

Hox'as liras que pulsan os vates
da terra gallega
xa non xemen, xa non adormecen,
pois teñen as cordas
de fíos de ferro.
Virilmente resoan seus cantos
por vales e leiras,
despertando nos nosos peisanos
ideas subrimes
de loita e progreso.
Xa non choran, son gritos de guerra,
cal vos de trompetas
os que soan pol'as corredoiras
de monts e vilas,
lugares e aldeas.
Retumbantes escóitans'os ecos
pol'a carballeira
e a seus sonos congresas'o pobo,
o pobo que antrontes
xemía morrendo.

¡Tembrade tiranos!
Q'os gallegos,
xa ben cansos d'as ingratitudes
d'os que mal lle queren,

aprestans'a loita
baix'a insignia dos vates modernos
que tañen suas liras
de cordas de ferro.

J. V. M. Quelle.